

her i Tinget, kan de to ærede Medlemmer dog godt til sidst give Forslaget deres Stemme. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds havde visse Betænkeligheder ved dette Forslag, og disse Betænkeligheder fandt bl. a. Udtryk i det ærede Medlems Udtalelser om, at der i Skatteskalaen var Spring, der kunde medføre, at det ikke vilde gaa, som jeg havde sagt, nemlig at den skattepligtige Indkomst vilde blive stigende i de Aar, hvor man fra Reservefonden overfører visse Beløb til Udbetaling. Det er muligt, men Sandsynligheden taler nærmest for, at en Overførelse fra Reservefonden til Udligning i det enkelte Aar vil medføre — og Udsigterne hertil er meget store — en forøget Skatteprocent i det paagældende Aar, og ikke alene en forøget Skatteprocent af dette Beløb, men en forøget Skatteprocent af hele Aarsindkomsten. Og jeg kan ikke se rettere, end at i Tilfælde af, at dette skulde indtræde, vilde den Fritagelse, man en Gang har ydet paa $\frac{1}{4}$ pCt., blive gjort fuldkommen illusorisk, ja, maaske blive oversteget af det Beløb, man i anden Omgang skulde betale i Skat. For at forebygge dette er det, vi har kunnet tiltræde det foreliggende Ændringsforslag. Vi har ogsaa kunnet gøre det ud fra den Betragtning, at der kan indtræde Forhold indenfor et Aktieselskab, hvor dets Reservefond ikke længere er nødvendig til Opnaaelse af det Formaal, hvortil den oprindelig var bestemt, og saa maa man ikke gøre det alt for besværligt for et saadant Selskab at udbetale Beløbene til de enkelte Aktionærer. Jeg vil derfor atter anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslag Nr. 3.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der er stillet af det konservative Folkeparti, og som er anbefalet af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper), kan jeg i eet og alt henholde mig til de Udtalelser, der er fremsat af den højtærede Finansminister. Naar det ærede 7de Medlem for 2den Kreds udtalte, at det Ændringsforslag, der gaar ud paa at beskatte Brugsforeninger, er stillet, fordi man betragter det som et Krav, der yder Retfærdighed overfor de handlende, kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i den Betragtning, idet jeg maa hævde, at de handlende indenfor Brugsforeningerne bliver beskattet paa ganske samme Maade som en hvilken som helst anden handlende. Vi maa erindre, at de handlende indenfor Brugsforeningerne er hvert enkelt Medlem, og den Fordel, hvert enkelt Medlem opnaar ved i Fællesskab med andre at indkøbe og fordele Varer, beskattes i Indkomsten ganske paa samme Maade som den Fordel,

den enkelte handlende har ved at købe og sælge sine Varer til hvem som helst. Noget Retfærdighedskrav tror jeg derfor ikke, det vil være overfor de handlende. Jeg har i øvrigt sagt og gentaget det, at kunde man finde en Ordning, der kunde tilfredsstillende alle politiske Partier, har jeg intet imod at gaa til en Beskatning af Brugsforeningerne, men jeg maa samtidig tilføje, at jeg gaar ud fra, at en Beskatning af Brugsforeninger ikke vil bringe noget økonomisk Resultat for Staten og vil medføre, at Brugsforeningerne i Konkurrencen med de handlende vil blive stærkere end nu. Jeg maa derfor fraraade det høje Ting at stemme for de to Ændringsforslag, som omhandler dette Forhold.

Med Hensyn til Ændringsforslaget om Ejendomsskyld maa jeg sige, at det er rigtigt, at der har været Forhandlinger i Gang i Udvalget, og det saa en Tid ud til, at de skulde føre til et Resultat. Skønt jeg principielt er imod et Ændringsforslag af denne Art, var der et bestemt Moment, som gjorde, at jeg kunde have stemt for det Ændringsforslag, der var skitseret af den højtærede Finansminister, og som gik ud paa, at den Regel, her er Tale om i Ændringsforslag Nr. 7, skulde gælde for Skatteaaret 1923—24. Naar jeg kunde tiltræde dette, var det, fordi vi maa erindre, at Ejendomsskyldansættelsen i Forhold til Formuebeskatningen kommer til at gælde et halvt Aar længere med Hensyn til Beskatning af Formue til Staten end med Hensyn til Ejendomsskyld til Staten. Man opgiver for Skatteaaret 1923—24 sin Formue i Februar Maaned 1923 og skal lægge Ejendomsskylden af sin Ejendom til Grund, og følgelig bliver man beskattet i det kommende Skatteaar fra 1. Juli af denne Formue; men Ejendomsskylden, som sættes i 1923, gælder ved Beskatning til Staten et halvt Aar før, og Ejendomsbesidderne faar derfor Nedsættelse i Ejendomsskyldafgiften til Staten et halvt Aar før, end Nedsættelsen i Beskatningen af Formuen begynder at virke. Derfor kunde jeg have tiltraadt et Ændringsforslag, som gik ud paa, at Regelen i Ændringsforslag Nr. 7 kun omfattede det ene Skatteaar 1923—24, og at Procenten i Stedet for at være 30, som foreslaaet af det konservative Folkeparti, var sat til 50. Dette kunde der imidlertid ikke opnaas Enighed om, og saaledes som Ændringsforslaget nu foreligger, maa jeg fraraade det høje Ting at stemme derfor.

A. P. Hausen: Naar jeg paa dette Tidspunkt har bedt om Ordet, er det i Anledning af det Spørgsmaal, der har